

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMAN SOPIMUSSARJA

ULKOVALTAIN KANSSA TEHDYT SOPIMUKSET

2003

Julkaistu Helsingissä 20 päivänä maaliskuuta 2003

N:o 21—26

SISÄLLYS

N:o		Sivu
21	Laki merilain 10 luvun 5 §:n muuttamisesta	399
22	Tasavallan presidentin asetus öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan vastuurajoitusten muutoksen voimaansaattamisesta sekä merilain 10 luvun 5 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosta	401
23	Laki öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan vastuurajojen muutoksen voimaansaattamisesta	405
24	Tasavallan presidentin asetus öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan vastuurajojen muutoksen voimaansaattamisesta sekä muutoksen voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	406
25	Laki maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	410
26	Tasavallan presidentin asetus Kansainvälisen työkonferenssin hyväksymän maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	411

N:o 21

(Suomen säädöskokoelman n:o 336/2002)

Laki

merilain 10 luvun 5 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä toukokuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetun merilain (674/1994) 10 luvun 5 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 421/1996, seuraavasti:

10 luku

Vastuu öljyvahingosta

5 §

Vastuun rajoittaminen ja vastuunmäärät

Aluksen omistajalla on oikeus rajoittaa

tämän luvun mukainen vastuunsa jokaista vahinkotapahtumaa kohti määrään, joka vastaa 4.510.000 SDR:ää sellaisesta aluksesta, jonka vetoisuutta osoittava luku on enintään 5 000. Jos vetoisuutta osoittava luku on suurempi kuin 5 000, vastuurajaa korotetaan 631 SDR:llä jokaiselta vetoisuuden yksiköltä. Vastuun enimmäismäärä on kuitenkin 89.770.000 SDR:ää. Oikeus vastuun rajoituk-

HE 5/2002
YmVM 3/2002
EV 32/2002

seen ei koske korkoa eikä oikeudenkäyntikuluja.

— — — — —

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Tämän lain tarkoituksena on saattaa voimaan Lontoossa 18 päivänä lokakuuta 2000 Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä tehdyn öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingos-

ta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan vastuurajojen muutoksen määräykset sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

Vahinkotapahtumaan, joka on sattunut ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita 10 luvun 5 §:n 1 momentin säännöksiä.

Helsingissä 3 päivänä toukokuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

N:o 22

(Suomen säädöskokoelman n:o 232/2003)

Tasavallan presidentin asetus

öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan vastuurajoitusten muutoksen voimaansaattamisesta sekä merilain 10 luvun 5 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Lontoossa 18 päivänä lokakuuta 2000 Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä hyväksytty öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan vastuurajoitusten muutos, jonka eduskunta on hyväksynyt 5 päivänä huhtikuuta 2002 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 3 päivänä toukokuuta 2002, tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2003 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Merilain 10 luvun 5 §:n muuttamisesta 3 päivänä toukokuuta 2002 annettu laki (336/2002) tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2003.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2003.

Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Johannes Koskinen*

PÄÄTÖSLAUSELMA LEG.1(82)
hyväksytty 18 päivänä lokakuuta 2000

Öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan sisältämien vastuunrajojen muutosten hyväksyminen

82. istuntoonsa kokoontunut OIKEUDELLINEN KOMITEA, joka:

palauttaa mieleen Kansainvälistä merenkulkujärjestöä koskevan yleissopimuksen (jäljempänä "IMO-yleissopimus") 33 artiklan b kohdan, joka koskee komitean tehtäviä,

on tietoinen IMO-yleissopimuksen 36 artiklasta, joka koskee sille kansainvälisissä yleissopimuksissa tai asiakirjoissa tai niiden nojalla annettujen tehtävien hoitamiseen liittyviin menettelytapoihin sovellettavia sääntöjä,

palauttaa myös mieleen öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan (jäljempänä "vuoden 1992 vastuupöytäkirja") 15 artiklan, joka koskee vastuupöytäkirjan 6 artiklan 1 kappaleessa määrättyjen vastuunrajojen muuttamiseen sovellettavia menettelytapoja,

on käsitellyt ehdotetut vastuunrajojen muutokset ja toimittanut ne järjestön jäsenille ja sopimusvaltioille vuoden 1992 vastuupöytäkirjan 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten mukaisesti,

1. hyväksyy vuoden 1992 vastuupöytäkirjan 15 artiklan 4 kappaleen mukaisesti vastuupöytäkirjan 6 artiklan 1 kappaleessa määrättyjen vastuunrajojen muutokset, jotka sisältyvät tämän päätöslauselman liitteeseen;

RESOLUTION LEG.1(82)
(adopted on 18 october 2000)

Adoption of amendments of the limitation amounts in the Protocol of 1992 to amend the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969

THE LEGAL COMMITTEE at its eighty-second session:

Recalling Article 33(b) of the Convention on the International Maritime Organization (hereinafter referred to as the "IMO Convention") concerning the functions of the Committee,

Mindful of Article 36 of the IMO Convention concerning rules governing the procedures to be followed when exercising the functions conferred on it by or under any international convention or instrument,

Recalling further article 15 of the Protocol of 1992 to amend the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969 (hereinafter referred to as the "1992 CLC Protocol") concerning the procedures for amending the limitation amounts set out in article 6(1) of the 1992 CLC Protocol,

Having considered amendments to the limitation amounts proposed and circulated in accordance with the provisions of article 15(1) and (2) of the 1992 CLC Protocol,

1. Adopts, in accordance with article 15(4) of the 1992 CLC Protocol, amendments to the limitation amounts set out in article 6(1) of the 1992 CLC Protocol, as set out in the Annex to this resolution;

2. päättää vuoden 1992 vastuupöytäkirjan 15 artiklan 7 kappaleen mukaisesti, että nämä muutokset katsotaan hyväksytyksi 1 päivänä toukokuuta 2002, jollei vähintään yksi neljäsosa valtioista, jotka olivat sopimusvaltioita muutosten hyväksymispäivänä (18 päivänä lokakuuta 2000), ole ennen kyseistä päivämäärää ilmoittanut järjestölle, että ne eivät hyväksy muutoksia;

3. päättää myös, että vuoden 1992 vastuupöytäkirjan 15 artiklan 8 kappaleen mukaisesti muutokset, jotka katsotaan hyväksytyksi edellä olevan 2 kappaleen mukaisesti, tulevat voimaan 1 päivänä marraskuuta 2003;

4. pyytää, että pääsihteeri toimittaa vuoden 1992 vastuupöytäkirjan 15 artiklan 7 kappaleen ja 17 artiklan 2 kappaleen v kohdan mukaisesti oikeaksi todistetut jäljennökset tästä päätöslauselmasta ja sen liitteen sisältämistä muutoksista kaikille valtioille, jotka ovat allekirjoittaneet vuoden 1992 vastuupöytäkirjan tai liittyneet siihen; ja

5. pyytää myös, että pääsihteeri toimittaa oikeaksi todistetut jäljennökset tästä päätöslauselmasta ja sen liitteestä niille järjestön jäsenille, jotka eivät ole allekirjoittaneet vuoden 1992 vastuupöytäkirjaa tai liittyneet siihen.

2. Determines, in accordance with article 15(7) of the 1992 CLC Protocol, that these amendments shall be deemed to have been accepted on 1 May 2002 unless, prior to that date, not less than one quarter of the States that were Contracting States on the date of the adoption of these amendments (being 18 October 2000) have communicated to the Organization that they do not accept these amendments;

3. Further determines that, in accordance with article 15(8) of the 1992 CLC Protocol, these amendments, deemed to have been accepted in accordance with paragraph 2 above, shall enter into force on 1 November 2003;

4. Requests the Secretary-General, in accordance with articles 15(7) and 17(2)(v) of the 1992 CLC Protocol, to transmit certified copies of the present resolution and the amendments contained in the Annex thereto to all States which have signed or acceded to the 1992 CLC Protocol; and

5. Further requests the Secretary-General to transmit copies of the present resolution and its Annex to the Members of the Organization which have not signed or acceded to the 1992 CLC Protocol.

*Päätöslauselman liite**Annex*

Öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan sisältämien vastuunrajojen muutokset

Amendments of the limitation amounts in the Protocol of 1992 to amend the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969

Vuoden 1992 vastuupöytäkirjan 6 artiklan 1 kappaletta muutetaan seuraavasti:

ilmaisu ”3 miljoonaa laskentayksikköä” korvataan ilmaisulla ”4.510.000 laskentayksikköä”;

ilmaisu ”420 laskentayksikköä” korvataan ilmaisulla ”631 laskentayksikköä”; ja

ilmaisu ”59,7 miljoonaa laskentayksikköä” korvataan ilmaisulla ”89.770.000 laskentayksikköä”.

Article 6(1) of the 1992 CLC Protocol is amended as follows:

the reference to ”3 million units of account” shall read ”4,510,000 units of account”;

the reference to ”420 units of account” shall read ”631 units of account”; and

the reference to ”59,7 million units of account” shall read ”89,770,000 units of account”.

N:o 23

(Suomen säädöskokoelman n:o 335/2002)

L a k i**öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan vastuurajojen muutoksen voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä toukokuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lontoossa 18 päivänä lokakuuta 2000 Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä tehdyn öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan vastuurajojen muutoksen määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 3 päivänä toukokuuta 2002

Vahinkotapahtumaan, joka on sattunut ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan eräiden määräysten hyväksymisestä ja soveltamisesta annetun lain (424/1996) korvausvastuun rajoja koskevia säännöksiä.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

N:o 24

(Suomen säädöskokoelman n:o 233/2003)

Tasavallan presidentin asetus

öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan vastuurajojen muutoksen voimaansaattamisesta sekä muutoksen voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Lontoossa 18 päivänä lokakuuta 2000 Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä hyväksytty öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan vastuurajojen muutos, jonka eduskunta on hyväksynyt 5 päivänä huhtikuuta 2002 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 3 päivänä toukokuuta 2002, tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2003 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan vastuurajojen muutoksen voimaansaattamisesta 3 päivänä toukokuuta 2002 annettu laki (335/2002) tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2003.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2003.

Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Johannes Koskinen*

PÄÄTÖSLAUSELMA LEG.2(82)
hyväksytty 18 päivänä lokakuuta 2000

Öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan sisältämien vastuurajojen muutosten hyväksyminen

82. istuntoonsa kokoontunut OIKEUDELLINEN KOMITEA, joka:

palauttaa mieleen Kansainvälistä merenkulkujärjestöä koskevan yleissopimuksen (jäljempänä ”IMO-yleissopimus”) 33 artiklan b kohdan, joka koskee komitean tehtäviä,

on tietoinen IMO-yleissopimuksen 36 artiklasta, joka koskee sille kansainvälisissä yleissopimuksissa tai asiakirjoissa tai niiden nojalla annettujen tehtävien hoitamiseen liittyviin menettelytapoihin sovellettavia sääntöjä,

palauttaa myös mieleen öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan (jäljempänä ”vuoden 1992 rahastopöytäkirja”) 33 artiklan, joka koskee rahastopöytäkirjan 6 artiklan 3 kappaleessa määrättyjen vastuurajojen muuttamiseen sovellettavia menettelytapoja,

on käsitellyt ehdotetut vastuurajojen muutokset ja toimittanut ne järjestön jäsenille ja sopimusvaltioille vuoden 1992 rahastopöytäkirjan 33 artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten mukaisesti,

1. hyväksyy vuoden 1992 rahastopöytäkirjan 33 artiklan 4 kappaleen mukaisesti rahastopöytäkirjan 6 artiklan 3 kappaleessa määrättyjen vastuurajojen muutokset, jotka sisältyvät tämän päätöslauselman liitteeseen;

2. päättää vuoden 1992 rahastopöytäkirjan 33 artiklan 7 kappaleen mukaisesti, että nämä

RESOLUTION LEG.2(82)
(adopted on 18 October 2000)

Adoption of amendments of the limits of compensation in the Protocol of 1992 to amend the International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage, 1971

THE LEGAL COMMITTEE at its eighty-second session:

Recalling Article 33(b) of the Convention on the International Maritime Organization (hereinafter referred to as the ”IMO Convention”) concerning the functions of the Committee,

Mindful of Article 36 of the IMO Convention concerning rules governing the procedures to be followed when exercising the functions conferred on it by or under any international convention or instrument,

Recalling further article 33 of the Protocol of 1992 to amend the International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage, 1971 (hereinafter referred to as the ”1992 Fund Protocol”) concerning the procedures for amending the limits of the amounts of compensation set out in article 6(3) of the 1992 Fund Protocol,

Having considered amendments to the limits of the amounts of compensation proposed and circulated in accordance with the provisions of article 33(1) and (2) of the 1992 Fund Protocol,

1. Adopts, in accordance with article 33(4) of the 1992 Fund Protocol, amendments to the limits of the amounts of compensation set out in article 6(3) of the 1992 Fund Protocol, as set out in the Annex to this resolution;

2. Determines, in accordance with article 33(7) of the 1992 Fund Protocol, that these

muutokset katsotaan hyväksytyksi 1 päivänä toukokuuta 2002, jollei vähintään yksi neljäsosa valtioista, jotka olivat sopimusvaltioita muutosten hyväksymispäivänä (18 päivänä lokakuuta 2000), ole ennen kyseistä päivämäärää ilmoittanut järjestölle, että ne eivät hyväksy muutoksia;

3. päättää myös, että vuoden 1992 rahastopöytäkirjan 33 artiklan 8 kappaleen mukaisesti muutokset, jotka katsotaan hyväksytyksi edellä olevan 2 kappaleen mukaisesti, tulevat voimaan 1 päivänä marraskuuta 2003;

4. pyytää, että pääsihteeri toimittaa vuoden 1992 rahastopöytäkirjan 33 artiklan 7 kappaleen ja 38 artiklan 2 kappaleen vi kohdan mukaisesti oikeaksi todistetut jäljennökset tästä päätöslauselmasta ja sen liitteen sisälttämistä muutoksista kaikille valtioille, jotka ovat allekirjoittaneet vuoden 1992 rahastopöytäkirjan tai liittyneet siihen; ja

5. pyytää myös, että pääsihteeri toimittaa oikeaksi todistetut jäljennökset tästä päätöslauselmasta ja sen liitteestä niille järjestön jäsenille, jotka eivät ole allekirjoittaneet vuoden 1992 rahastopöytäkirjaa tai liittyneet siihen.

amendments shall be deemed to have been accepted on 1 May 2002 unless, prior to that date, not less than one quarter of the States that were Contracting States on the date of the adoption of these amendments (being 18 October 2000) have communicated to the Organization that they do not accept these amendments;

3. Further determines that, in accordance with article 33(8) of the 1992 Fund Protocol, these amendments, deemed to have been accepted in accordance with paragraph 2 above, shall enter into force on 1 November 2003;

4. Requests the Secretary-General, in accordance with articles 33(7) and 38(2)(vi) of the 1992 Fund Protocol, to transmit certified copies of the present resolution and the amendments contained in the Annex thereto to all States which have signed or acceded to the 1992 Fund Protocol; and

5. Further requests the Secretary-General to transmit copies of the present resolution and its Annex to the Members of the Organization which have not signed or acceded to the 1992 Fund Protocol.

*Päätöslauselman liite**Annex*

Öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleis-sopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan sisältämien vastuurajojen muutokset

Amendments of the limits of compensation in the Protocol of 1992 to amend the International Convention on the Establishment of an International fund for Compensation for Oil Pollution Damage, 1971

Vuoden 1992 rahastopöytäkirjan 6 artiklan 3 kappaletta muutetaan seuraavasti:

4 kappaleen a kohdan ilmaisu ”135 miljoonaa laskentayksikköä” korvataan ilmaisulla ”203.000.000 laskentayksikköä”;

4 kappaleen b kohdan ilmaisu ”135 miljoonaa laskentayksikköä” korvataan ilmaisulla ”203.000.000 laskentayksikköä”; ja

4 kappaleen c kohdan ilmaisu ”200 miljoonaa laskentayksikköä” korvataan ilmaisulla ”300.740.000 laskentayksikköä

Article 6(3) of the 1992 Fund Protocol is amended as follows:

the reference in paragraph 4(a) to ”135 million units of account” shall read ”203,000,000 units of account”;

the reference in paragraph 4(b) to ”135 million units of account” shall read ”203,000,000 units of account”; and

the reference in paragraph 4(c) to ”200 million units of account” shall read ”300,740,000 units of account”.

N:o 25

(Suomen säädöskokoelman n:o 82/2003)

L a k i

**maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan yleissopimuksen lainsäädännön
alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Genevessä 21 päivänä kesäkuuta 2001
tehdyin Kansainvälisen työkonferenssin hy-
väksymän yleissopimuksen nro 184, joka
koskee maatalousalan työturvallisuutta ja -ter-
veyttä, lainsäädännön alaan kuuluvat mää-

räykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin
Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään ta-
savallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Maija Perho*

N:o 26

(Suomen säädöskokoelman n:o 234/2003)

Tasavallan presidentin asetus

Kansainvälisen työkonferenssin hyväksymän maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Kansainvälisen työkonferenssin Genevessä 21 päivänä kesäkuuta 2001 hyväksymä maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskeva yleissopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 16 päivänä joulukuuta 2002, ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 31 päivänä tammikuuta 2003 ja jonka ratifiointi Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on rekisteröinyt 21 päivänä helmikuuta 2003, tulee voimaan 21 päivänä helmikuuta 2004 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Maatalouden työturvallisuutta ja -terveyttä

koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 31 päivänä tammikuuta 2003 annettu laki (82/2003) tulee voimaan 21 päivänä helmikuuta 2004.

3 §

Yleissopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä helmikuuta 2004.

Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN***Ministeri Maija Perho*

(Käännös)

YLEISSOPIMUS NRO 184

JOKA KOSKEE MAATALOUSALAN TYÖTURVALLISUUTTA JA -TERVEYTTÄ

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 89. istuntonsa 5 kesäkuuta 2001, ja

ottaa huomioon asiaan liittyvien kansainvälisten työelämää koskevien yleissopimusten ja suositusten periaatteet, erityisesti plantaasityöntekijäin työoloja koskevan yleissopimuksen ja suosituksen, 1958, työvammatapauksissa myönnettäviä etuja koskevan yleissopimuksen ja suosituksen, 1964, maatalouden ammattientarkastusta koskevan yleissopimuksen ja suosituksen, 1969, työturvallisuutta ja -terveyttä sekä työympäristöä koskevan yleissopimuksen ja suosituksen, 1981, työterveyshuoltoa koskevan yleissopimuksen ja suosituksen, 1985, ja työturvallisuutta kemikaaleja käytettäessä koskevan yleissopimuksen ja suosituksen, 1990, ja

korostaa tarvetta omaksua yhtenäinen lähestymistapa maatalouteen, ja ottaa huomioon muissa toimialaan sovellettavissa ILO:n asiakirjoissa ilmaistujen periaatteiden antamat laajemmat puitteet, erityisesti ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua koskevan yleissopimuksen, 1948, järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvottelu-oikeuden periaatteiden soveltamista koskevan yleissopimuksen, 1949, työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää koskevan yleissopimuksen, 1973, ja lapsityön pahimpia muotoja koskevan yleissopimuksen, 1999, ja

CONVENTION NO 184

CONCERNING SAFETY AND HEALTH IN AGRICULTURE

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 89th Session on 5 June 2001, and

Noting the principles embodied in the relevant international labour Conventions and Recommendations, in particular the Plantations Convention and Recommendation, 1958, the Employment Injury Benefits Convention and Recommendation, 1964; the Labour Inspection (Agriculture) Convention and Recommendation, 1969; and the Occupational Safety and Health Convention and Recommendation, 1981, the Occupational Health Services Convention and Recommendation, 1985, and the Chemicals Convention and Recommendation, 1990, and

Stressing the need for a coherent approach to the sector and taking into consideration the wider framework of the principles embodied in other ILO instruments applicable to agriculture, in particular the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948; the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949; the Minimum Age Convention, 1973; and the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999; and

ottaa huomioon monikansallisia yrityksiä ja sosiaalipolitiikkaa koskevan kolmikantaisen periaatejulistuksen sekä asiaankuuluvat ohjeistot, erityisesti työtapaturmien ja ammattitautien rekisteröintiä ja ilmoittamista koskevan ohjeiston, 1996, ja turvallisuutta ja terveyttä metsätyössä koskevan ohjeiston, 1998, ja

päättää hyväksyä eräitä turvallisuutta ja terveyttä maataloudessa koskevia ehdotuksia, mikä on istunnon esityslistalla neljäntenä asiakohtana, ja

päättää, että nämä ehdotukset tulee laatia kansainvälisen yleissopimuksen muotoon, sekä

hyväksyy tänä kahdentenakymmenentenäensimmäisenä päivänä kesäkuuta vuonna kaksituhattayksi seuraavan yleissopimuksen, josta voidaan käyttää nimitystä Maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskeva yleissopimus, 2001.

I. SOVELTAMISALA

1 artikla

Tässä yleissopimuksessa käsitteellä ”maatalous” tarkoitetaan maatalousyriyksissä suoritettavia maataloudellisia ja metsätaloudellisia toimintoja, mukaan lukien kasvinviljely, maatalouteen liittyvät metsätaloudelliset toiminnot, kotieläinten ja hyönteisten hoito, yrityksessä tai sen puolesta tehty puolesta tehty maatalous- ja eläintuotteiden jatkojalostus sekä koneiden, välineiden, laitteiden, työkalujen ja maatalouslaitteistojen käyttö ja kunnossapito, sisältäen kaikki maatalousyriyksessä tapahtuvat prosessit, varastoinnit, toiminnot tai kuljetukset, jotka liittyvät suoraan maataloustuotantoon.

2 artikla

Tässä yleissopimuksessa käsitteellä ”maatalous” ei tarkoiteta:

- a) kotitarveviljelyä,
- b) teollisia prosesseja, joissa käytetään maataloustuotteita raaka-aineina sekä näihin liittyviä palveluja, ja
- c) metsien teollista hyödyntämistä.

Noting the Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterprises and Social Policy as well as the relevant codes of practice, in particular the code of practice on recording and notification of occupational accidents and diseases, 1996, and the code of practice on safety and health in forestry work, 1998, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to safety and health in agriculture, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this twenty-first day of June of the year two thousand and one the following Convention, which may be cited as the Safety and Health in Agriculture Convention, 2001:

I. SCOPE

Article 1

For the purpose of this Convention the term ”agriculture” covers agricultural and forestry activities carried out in agricultural undertakings including crop production, forestry activities, animal husbandry and insect raising, the primary processing of agricultural and animal products by or on behalf of the operator of the undertaking as well as the use and maintenance of machinery, equipment, appliances, tools, and agricultural installations, including any process, storage, operation or transportation in an agricultural undertaking, which are directly related to agricultural production.

Article 2

For the purpose of this Convention the term ”agriculture” does not cover:

- a) subsistence farming;
- b) industrial processes that use agricultural products as raw material and the related services; and
- c) the industrial exploitation of forests.

3 artikla

1. Asianmukaisia edustavia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuultuaan yleissopimuksen ratifioivan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen:

a) voi sulkea yleissopimuksen tai joidenkin sen määräysten soveltamisalan ulkopuolelle tiettyjä maatalousyrityksiä tai rajoitettuja työntekijäryhmiä, mikäli yleissopimuksen soveltaminen niihin aiheuttaisi merkittäviä erityisongelmia; ja

b) on velvollinen näiden sopimuksen ulkopuolelle suljettujen yritysten ja työntekijäryhmien osalta laatimaan suunnitelmia, joiden avulla nämä yritykset ja työntekijäryhmät asteittain saatetaan yleissopimusten määräysten piiriin.

2. Kunkin jäsenvaltion on ensimmäisessä yleissopimuksen soveltamista koskevassa Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan mukaisessa raportissaan lueteltava ne yritykset ja ryhmät, jotka tämän artiklan 1(a) kohdan mukaisesti on suljettu sopimuksen ulkopuolelle sekä poissulkemisen perusteet. Myöhemmin annettavissa raporteissaan jäsenvaltion on esiteltävä toimenpiteet, joiden avulla yleissopimuksen määräyksiä laajennetaan asteittaisesti kattamaan poissuljetut työntekijät.

II. YLEISET MÄÄRÄYKSET

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on laadittava, pantava toimeen ja määräajoin tarkistettava yhtenäinen maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskeva kansallinen toimintaohjelma, jonka laatimisessa on kuultava asianmukaisia edustavia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä ja otettava huomioon kansalliset olosuhteet ja käytäntö. Tämän toimintaohjelman tavoitteena tulee olla työstä aiheutuvien, työhön liittyvien tai työn kuluessa tapahtuvien tapaturmien ja terveyshaittojen ennaltaehkäiseminen poistamalla, minimoimalla tai valvomalla maataloustyöympäristössä esiintyviä vaaroja.

2. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kansallisen lainsäädännön ja määräysten tulee:

a) nimetä toimivaltainen viranomainen,

Article 3

1. The competent authority of a Member which ratifies the Convention, after consulting the representative organizations of employers and workers concerned:

a) may exclude certain agricultural undertakings or limited categories of workers from the application of this Convention, or certain provisions thereof, when special problems of a substantial nature arise; and

b) shall, in the case of such exclusions, make plans to cover progressively all undertakings and all categories of workers.

2. Each Member shall list, in the first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organization, any exclusions made in pursuance of paragraph 1(a) of this Article giving the reasons for such exclusion. In subsequent reports, it shall describe the measures taken with a view to extending progressively the provisions of the Convention to the workers concerned.

II. GENERAL PROVISIONS

Article 4

1. In the light of national conditions and practice and after consulting the representative organizations of employers and workers concerned, Members shall formulate, carry out and periodically review a coherent national policy on safety and health in agriculture. This policy shall have the aim of preventing accidents and injury to health arising out of, linked with, or occurring in the course of work, by eliminating, minimizing or controlling hazards in the agricultural working environment.

2. To this end, national laws and regulations shall:

a) designate the competent authority re-

joka vastaa toimintaohjelman toimeenpanosta sekä valvoo maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan kansallisen lainsäädännön ja määräysten noudattamista,

b) määrittää työnantajien ja työntekijöiden oikeudet ja velvollisuudet, jotka liittyvät maatalousalan työturvallisuuteen ja -terveyteen, ja

c) perustaa maatalousalan eri sektoreita edustavien asianomaisten viranomaisten ja toimielinten välille yhteistyöelimä ja määrittää niiden toimi- ja vastualueet ottaen huomioon niiden tehtävien toisiaan täydentävän luonteen sekä kansalliset olosuhteet ja käytännön.

3. Tehtävää hoitamaan määrätyn toimivaltaisen viranomaisen tulee määrätä toimenpiteistä, joiden avulla voidaan korjata sellaiset maatalouteen liittyvät toiminnot, jotka aiheuttavat välitöntä vaaraa työntekijöiden turvallisuudelle tai terveydelle. Vaaraa aiheuttavista toiminnoista tulee määrätä asianmukainen rangaistus kansallisen lainsäädännön ja määräysten mukaisesti. Tarvittaessa toiminta tulee voida keskeyttää tai sitä tulee voida rajoittaa siihen asti kunnes terveyden tai turvallisuuden vaarantavat olosuhteet on korjattu.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden tulee varmistaa, että niillä on riittävä ja asianmukainen järjestelmä maataloustyöpaikkojen tarkastusta varten ja että sen toimintaan on osoitettu riittävät varat.

2. Kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimivaltainen viranomainen voi alueellisella tai paikallisella tasolla sallia asianmukaisen valtion viranomaisen, julkisen laitoksen tai yksityisen, valtion valvoman laitoksen avustavan tiettyjen tarkastusten suorittamisessa tai suorittaa tarkastukset yhteistyössä tällaisten laitosten kanssa.

III. ENNALTAEHKÄISEVÄT JA SUOJAAVAT TOIMET

YLEISTÄ

6 artikla

1. Työnantajalla tulee olla velvollisuus

spponsible for the implementation of the policy and for the enforcement of national laws and regulations on occupational safety and health in agriculture;

b) specify the rights and duties of employers and workers with respect to occupational safety and health in agriculture; and

c) establish mechanisms of inter-sectoral coordination among relevant authorities and bodies in the agricultural sector and define their functions and responsibilities taking into account their complementarity and national conditions and practices.

3. The designated competent authority shall provide for corrective measures and appropriate penalties in accordance with national laws and regulations, including, where appropriate, the suspension or restriction of those agricultural activities which pose an imminent risk to the safety and health of workers, until the conditions giving rise to the suspension or restriction have been corrected.

Article 5

1. Members shall ensure that an adequate and appropriate system of inspection for agricultural workplaces is in place and is provided with adequate means.

2. In accordance with national legislation, the competent authority may entrust certain inspection functions at the regional or local level, on an auxiliary basis, to appropriate government services, public institutions, or private institutions under government control, or may associate these services or institutions with the exercise of such function.

III. PREVENTIVE AND PROTECTIVE MEASURES

GENERAL

Article 6

1. In so far as is compatible with national

varmistaa työntekijöiden turvallisuus ja terveys kaikkien työhön liittyvien näkökohtien osalta kansallisen lainsäädännön ja määräysten mukaisesti.

2. Kansallisen lainsäädännön ja määräysten tai toimivaltaisen viranomaisen tulee edellyttää, että kahden tai useamman työnantajan tai yhden tai useamman työnantajan ja yhden tai useamman itsenäisen ammatinharjoittajan toimiessa samalla maataloustyöpaikalla näiden tulee olla yhteistyössä turvallisuus- ja terveysmääräyksiä sovellettaessa. Toimivaltaisen viranomaisen tulee tarvittaessa määrätä tässä yhteistyössä noudatettavista yleisistä menettelytavoista.

7 artikla

Yleissopimuksen 4 artiklassa mainitun kansallisen toimintaohjelman noudattamiseksi kansallisen lainsäädännön ja määräysten tai toimivaltaisen viranomaisen tulee määrätä yrityksen koko ja sen toiminnan laatu huomioon ottaen, että työnantajan on:

a) arvioitava asianmukaisesti työntekijöiden turvallisuuteen ja terveyteen liittyvät riskit ja otettava käyttöön ennaltaehkäiseviä ja suojaavia toimenpiteitä arvioinnin tuloksen niin edellyttäessä. Kyseisillä toimenpiteillä varmistetaan, että kaikissa aiotuissa käyttöolosuhteissa kaikki työnantajan valvonnan alaiset maataloudelliset toiminnot, työpaikat, koneet, välineet, kemikaalit, työkalut ja prosessit ovat säädettyjen turvallisuus- ja terveysnormien mukaisia,

b) varmistettava, että maataloustyöntekijöitä tarpeellisessa määrin valvotaan ja että he saavat riittävän ja asianmukaisen koulutuksen, selkeät ohjeet ja tarpeellisen opastuksen turvallisuuteen ja terveyteen liittyvissä kysymyksissä. Ohjeiden ja opastuksen tulee koskea työhön liittyviä vaaroja ja riskejä ja sitä, miten niiltä suojaudutaan. Tällöin on otettava huomioon koulutustaso ja kielelliset erot, ja

c) ryhdyttävä välittömiin toimenpiteisiin sellaisen toiminnan pysäyttämiseksi, joka aiheuttaa välittömän ja vakavan vaaran turvallisuudelle ja terveydelle sekä työntekijöiden evakuoimiseksi soveltuvalla tavalla.

laws and regulations, the employer shall have a duty to ensure the safety and health of workers in every aspect related to the work.

2. National laws and regulations or the competent authority shall provide that, whenever in an agricultural workplace two or more employers undertake activities, or whenever one or more employers and one or more self-employed persons undertake activities, they shall cooperate in applying the safety and health requirements. Where appropriate, the competent authority shall prescribe general procedures for this collaboration.

Article 7

In order to comply with the national policy referred to in Article 4 of the Convention, national laws and regulations or the competent authority shall provide, taking into account the size of the undertaking and the nature of its activity, that the employer shall:

a) carry out appropriate risk assessments in relation to the safety and health of workers and, on the basis of these results, adopt preventive and protective measures to ensure that under all conditions of their intended use all agricultural activities, workplaces, machinery, equipment, chemicals tools and processes under the control of the employer are safe and comply with prescribed safety and health standards;

b) ensure that adequate and appropriate training and comprehensible instructions on safety and health and any necessary guidance or supervision are provided to workers in agriculture, including information on the hazards and risks associated with their work and the action to be taken for their protection, taking into account their level of education and differences in language; and

c) take immediate steps to stop any operation where there is an imminent and serious danger to safety and health and to evacuate workers as appropriate.

8 artikla

Article 8

1. Maataloustyöntekijöillä on oltava oikeus:

a) saada tietoa ja tulla kuulluksi turvallisuus- ja terveystarkastuksissa sekä uusien teknologioiden aiheuttamista vaaroista,

b) osallistua turvallisuus- ja terveystoimenpiteiden soveltamiseen ja tarkistamiseen sekä kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti työsuojeluvaltuutetun ja työsuojelutoimikuntien jäsenten valintaan, ja

c) pidättäytyä työstä jos heillä on perusteltua syytä uskoa sen aiheuttavan välittömän ja vakavan vaaran heidän turvallisuudelleen ja terveydelleen. Asiasta tulee välittömästi ilmoittaa työnjohdolle. Nämä toimenpiteet eivät millään tavalla saa huonontaa heidän asemaansa.

2. Maataloustyöntekijöillä ja heidän edustajillaan tulee olla velvollisuus noudattaa säädettyjä turvallisuutta ja terveyttä koskevia menettelytapoja ja tehdä yhteistyötä työnantajien kanssa, jotta jälkimmäiset voivat noudattaa omia velvollisuuksiaan ja vastuutaan.

3. Menettelytavat, joita noudatetaan 1 ja 2 kappaleissa mainittuja oikeuksia ja velvollisuuksia toteutettaessa, määritellään kansallisessa lainsäädännössä ja määräyksissä, toimivaltaisen viranomaisen päätöksissä, työ- tai virkaehtosopimuksissa tai muulla soveltuvalta tavalla.

4. Ennen kuin tämän yleissopimuksen määräyksiä pannaan toimeen 3 kappaleen perusteella, on ensin kuultava asianmukaisia edustavia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä.

1. Workers in agriculture shall have the right:

a) to be informed and consulted on safety and health matters including risks from new technologies,

b) to participate in the application and review of safety and health measures and, in accordance with national law and practice, to select safety and health representatives and representatives in safety and health committees; and

c) to remove themselves from danger resulting from their work activity when they have reasonable justification to believe there is an imminent and serious risk to their safety and health and so inform their supervisor immediately. They shall not be placed at any disadvantage as a result of these actions.

2. Workers in agriculture and their representatives shall have the duty to comply with the prescribed safety and health measures and to cooperate with employers in order for the latter to comply with their own duties and responsibilities

3. The procedures for the exercise of the rights and duties referred to in paragraphs 1 and 2 shall be established by national laws and regulations, the competent authority, collective agreements or other appropriate means.

4. Where the provisions of this Convention are implemented as provided for by paragraph 3, there shall be prior consultation with the representative organizations of employers and workers concerned.

KONEIDEN KÄYTTÖTURVALLISUUS
JA ERGONOMIAMACHINERY SAFETY AND
ERGONOMICS

9 artikla

Article 9

1. Kansallisessa lainsäädännössä ja määräyksissä tai toimivaltaisen viranomaisen määrättävä, että maataloudessa käytettävät koneet, välineet, mukaan lukien henkilökohalliset suojavarusteet, laitteet ja käsityökalut ovat kansallisten tai muiden tunnustettujen turvallisuus- ja terveysnormien mukaisia ja

1. National laws and regulations or the competent authority shall prescribe that machinery, equipment, including personal protective equipment, appliances and hand tools used in agriculture comply with national or other recognized safety and health standards and be appropriately installed, main-

tarkoituksenmukaisesti asennettuja, kunnossapidettyjä ja suojattuja.

2. Toimivaltaisen viranomaisen tulee ryhtyä toimenpiteisiin varmistaakseen, että valmistajat, maahantuojat ja toimittajat noudattavat 1 kappaleessa mainittuja normeja ja antavat käyttäjien sekä pyydettyä toimivaltaisten viranomaisten käyttöön riittävää ja tarkoituksenmukaista tietoa, johon luetaan mukaan vaarasta varoittavat merkinnät käytäjämaan virallisella kielellä tai kielillä.

3. Työnantajien tulee varmistaa, että työntekijät ymmärtävät ja että heillä on käytössään valmistajien, maahantuojien ja toimittajien toimittama turvallisuuteen ja terveyteen liittyvä informaatio.

10 artikla

Kansallisessa lainsäädännössä ja määräyksissä on säädettävä, että:

a) maatalouskoneita ja -laitteita tulee käyttää ainoastaan siihen työhön jota varten ne on suunniteltu paitsi siinä tapauksessa, että muuta käyttöä, johon niitä ei alunperin ole suunniteltu, pidetään turvallisena kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti. Erityisesti niitä ei tule käyttää ihmisten kuljetamiseen, jollei niitä ole suunniteltu tai mukautettu henkilökuljetuksiin:

b) maatalouskoneita ja laitteita käyttävien henkilöiden tulee olla koulutettuja ja päteviä kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti.

TAVAROIDEN KÄSITTELY JA KULJETUS

11 artikla

1. Toimivaltaisen viranomaisen tulee asianmukaisia edustavia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuultuaan laatia tavaroiden käsittelylle ja kuljetukselle, erityisesti jos se tehdään ihmisvoimin, turvallisuus- ja terveysturvallisuus- ja terveysmääräykset. Näiden on perustuttava riski arviointeihin, teknillisiin normeihin ja lääketieteellisiin lausuntoihin. Lisäksi huomioon on otettava kaikki työn suorittamisen kannalta merkitykselliset olosuhteet kansallisen lain-

tained and safeguarded.

2. The competent authority shall take measures to ensure that manufacturers, importers and suppliers comply with the standards referred to in paragraph 1 and provide adequate and appropriate information including hazard warning signs, in the official language or languages of the user country, to the users and, on request, to the competent authority.

3. Employers shall ensure that workers receive and understand the safety and health information supplied by manufacturers, importers and suppliers.

Article 10

National laws and regulations shall prescribe that agricultural machinery and equipment shall:

a) only be used for work for which they are designed, unless a use outside of the initial design purpose has been assessed as safe in accordance with national law and practice and, in particular, shall not be used for human transportation, unless designed or adapted so as to carry persons; and

b) be operated by trained and competent persons, in accordance with national law and practice.

HANDLING AND TRANSPORT OF MATERIALS

Article 11

1. The competent authority, after consulting the representative organizations of employers and workers concerned, shall establish safety and health requirements for the handling and transport of materials, particularly on manual handling. Such requirements shall be based on risk assessment, technical standards and medical opinion, taking account of all the relevant conditions under which the work is performed, in accordance

säädännön ja käytännön mukaisesti.

2. Ihmisvoimin tehtävänä työnä ei tule teettää tai sallia teetetävän sellaista taakkojen käsittelyä tai kuljetusta, jossa taakka painonsa tai luonteensa vuoksi todennäköisesti vaarantaa työntekijöiden turvallisuuden tai terveyden.

KEMIKAALIEN ASIANMUKAINEN KÄSITTELY

12 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen tulee ryhtyä kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisiin toimenpiteisiin joilla varmistetaan, että:

a) on olemassa soveltuva kansallinen järjestelmä tai jokin muu toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä järjestelmä, jossa määritellään täsmälliset kriteerit maataloudessa käytettävien kemikaalien maahantuonnille, luokittelulle, pakkaamiselle ja merkitsemiselle sekä niiden kieltämiselle tai rajoittamiselle,

b) ne, jotka valmistavat, tuovat maahan, toimittavat, myyvät, siirtävät, varastoivat tai hävittävät maataloudessa käytettäviä kemikaaleja noudattavat kansallisia tai muita tunnustettuja turvallisuus- ja terveystaakkoja toimittavat käyttäjille ja pyydettyä toimivaltaiselle viranomaiselle riittävää ja asianmukaista tietoa maan virallisella kielellä tai virallisilla kielillä, ja

c) kemiallisen jätteen, käytöstä poistettujen kemikaalien ja tyhjen kemikaalisäiliöiden turvallista keräämistä, kierrätystä ja hävittämistä varten on olemassa sopiva järjestelmä, jonka avulla vältetään niiden käyttö muihin tarkoituksiin ja poistetaan tai minimoidaan turvallisuudelle ja terveydelle sekä ympäristölle aiheutuvat riskit.

13 artikla

1. Kansallisen lainsäädännön ja määräysten tai toimivaltaisen viranomaisen tulee varmistaa, että yritystasolla on ennaltaehkäiseviä ja suojaavia toimenpiteitä kemikaalien käyttöä ja kemiallisen jätteen käsittelyä varten.

2. Näiden toimien tulee kattaa muun muassa:

with national law and practice.

2. Workers shall not be required or permitted to engage in the manual handling or transport of a load which by reason of its weight or nature is likely to jeopardize their safety or health.

SOUND MANAGEMENT OF CHEMICALS

Article 12

The competent authority shall take measures, in accordance with national law and practice, to ensure that:

a) there is an appropriate national system or any other system approved by the competent authority establishing specific criteria for the importation, classification, packaging and labeling of chemicals used in agriculture and for banning or restriction;

b) those who produce, import, provide, sell, transfer, store or dispose of chemicals used in agriculture, comply with national or other recognized safety and health standards, and provide adequate and appropriate information to the users in the appropriate official language or languages of the country and, on request, to the competent authority; and

c) there is a suitable system for the safe collection, recycling and disposal of chemical waste, obsolete chemicals and empty containers of chemicals so as to avoid their use for other purposes and to eliminate or minimize the risks to safety and health and to the environment

Article 13

1. National laws and regulations or the competent authority shall ensure that there are preventive and protective measures for the use of chemicals and handling of chemical waste at the level of the undertaking.

2. These measures shall cover, inter alia:

a) kemikaalien valmistus, käsittely, käyttö, varastointi ja kuljetus,
b) maataloudelliset toiminnot, joiden tarkoituksena on kemikaalien levittäminen,
c) kemikaalien käsittelyvälineiden ja säiliöiden kunnossapito, korjaus ja puhdistus, ja
d) tyhjen säiliöiden hävittäminen sekä kemiallisen jätteen ja käytöstä poistettujen kemikaalien käsittely ja hävittäminen.

a) the preparation, handling, application, storage and transportation of chemicals;
b) agricultural activities leading to the dispersion of chemicals;
c) the maintenance, repair and cleaning of equipment and containers for chemicals; and
d) the disposal of empty containers and the treatment and disposal of chemical waste and obsolete chemicals.

ELÄINTEN KÄSITTELY JA SUOJAUTUMINEN BIOLOGISILTA RISKEILTÄ

ANIMAL HANDLING AND PROTECTION AGAINST BIOLOGICAL RISKS

14 artikla

Article 14

Kansallisen lainsäädännön ja määräysten tulee varmistaa se, että biologisia tekijöitä käsiteltäessä varaudutaan tartuntojen, allergioiden ja myrkytysten riskien ennalta ehkäisyyn ja minimointiin ja että eläimiin ja eläintiloihin liittyvissä toiminnoissa noudatetaan kansallisia tai muita tunnustettuja terveys- ja turvallisuusnormeja.

National laws and regulations shall ensure that risks such as those of infection, allergy or poisoning are prevented or kept to a minimum when biological agents are handled, and activities involving animals, livestock and stabling areas, comply with national or other recognized health and safety standards.

MAATALOUSLAITTEISTOT

AGRICULTURAL INSTALLATIONS

15 artikla

Article 15

Maatalouslaitteistojen rakentamisessa, kunnossapidossa ja korjauksessa on noudatettava kansallista lainsäädäntöä, määräyksiä sekä turvallisuus- ja terveystaakkeita.

The construction, maintenance and repairing of agricultural installations shall be in conformity with national laws, regulations and safety and health requirements.

IV. MUUT MÄÄRÄYKSET

IV. OTHER PROVISIONS

NUORET TYÖNTEKIJÄT JA VAARALLINEN TYÖ

YOUNG WORKERS AND HAZARDOUS WORK

16 artikla

Article 16

1. Maataloustyöhön pääsemiseksi vaadittava vähimmäisikä ei saa alittaa 18 vuotta, mikäli työ luonteensa tai työskentelyolosuhteidensa vuoksi todennäköisesti vaarantaa nuorten henkilöiden turvallisuuden ja terveyden.

1. The minimum age for assignment to work in agriculture which, by its nature or the circumstances in which it is carried out, is likely to harm the safety and health of young persons shall not be less than 18 years.

2. Kansallisen lainsäädännön ja määräysten tai toimivaltaisen viranomaisen on asianmukaisia edustavia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuultuaan määriteltävä 1 kappaleessa

2. The types of employment or work to which paragraph 1 applies shall be determined by national laws and regulations or by the competent authority, after consultation

tarkoitettut tehtävät tai työt.

3. Huolimatta 1 kappaleen määräyksestä kansallinen lainsäädäntö tai määräykset taikka toimivaltainen viranomainen voi, asianmukaisia edustavia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuultuaan hyväksyä kappaleessa tarkoitetun työn suorittamisen 16 vuoden iästä alkaen sillä ehdolla, että työhön annetaan soveltuvaa ennakkokoulutusta ja että nuorten työntekijöiden turvallisuus ja terveys täydellisesti turvataan.

with the representative organizations of employers and workers concerned.

3. Notwithstanding paragraph 1, national laws or regulations or the competent authority may, after consultation with the representative organizations of employers and workers concerned, authorize the performance of work referred to in that paragraph as from 16 years of age on condition that appropriate prior training is given and the safety and health of the young workers are fully protected.

TILAPÄISET JA KAUSITYÖNTEKIJÄT

17 artikla

On ryhdyttävä toimenpiteisiin, joilla varmistetaan se, että tilapäisten ja kausityöntekijöiden turvallisuus ja terveys on suojattu samalla tavalla kuin vakinaisten maataloustyöntekijöiden.

TEMPORARY AND SEASONAL WORKERS

Article 17

Measures shall be taken to ensure that temporary and seasonal workers receive the same safety and health protection as that accorded to comparable permanent workers in agriculture.

NAISTYÖNTEKIJÄT

18 artikla

On ryhdyttävä toimenpiteisiin joilla varmistetaan se, että naispuolisten työntekijöiden raskauteen, imetykseen ja lisääntymisterveyteen liittyvät erityiset tarpeet otetaan huomioon.

WOMEN WORKERS

Article 18

Measures shall be taken to ensure that the special needs of women agricultural workers are taken into account, especially in relation to pregnancy, breast-feeding and reproductive health.

HYVINVOINTI- JA MAJOITUSPALVELUT

19 artikla

Kansallisen lainsäädännön ja määräysten tai toimivaltaisen viranomaisen tulee määrätä, asianmukaisia edustavia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuultuaan,

a) työntekijälle järjestettävistä riittävästä, maksuttomista sosiaalituloista, ja

b) majoituksen vähimmäisnormeista työntekijöille, jotka työn luonteen vuoksi joutuvat asumaan tilapäisesti tai vakinaisesti yrityksessä.

WELFARE AND ACCOMMODATION FACILITIES

Article 19

National laws and regulations or the competent authority shall prescribe, after consultation with the representative organizations of employers and workers concerned:

a) the provision of adequate welfare facilities at no cost to the worker; and

b) the minimum accommodation standards for workers who are required by the nature of the work to live temporarily or permanently in the undertaking.

TYÖAIKAJÄRJESTELYT

20 artikla

Maataloustyöntekijöiden työaikojen, yön työn ja lepoaikojen tulee olla kansallisen lainsäädännön ja määräysten tai työ- ja virkaehtosopimusten mukaisia.

WORKING TIME ARRANGEMENTS

Article 20

Hours of work, night work and rest periods for workers in agriculture shall be in accordance with national laws and regulations or collective agreements.

SUOJA TYÖTAPATURMIA JA AMMAT-
TITAUTEJA VASTAAN

21 artikla

1. Kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti maataloustyöntekijöiden tulee kuulua sellaisen vakuutuspujan tai sosiaali-turvajärjestelmän piiriin, joka kattaa kuolemaan johtavat ja muut työtapaturmat ja ammattitaudit sekä työkyvyttömyyden ja muut työhön liittyvät terveysriskit ja vastaa vähintään muiden toimialojen työntekijöiden suojan tasoa.

2. Nämä järjestelmät voivat joko muodostaa osan kansallista järjestelmää tai olla muussa soveltuvassa, kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisessa muodossa.

COVERAGE AGAINST OCCUPATIONAL
INJURIES AND DISEASES

Article 21

1. In accordance with national law and practice, workers in agriculture shall be covered by an insurance or social security scheme against fatal and non-fatal occupation injuries and diseases, as well as against invalidity and other work-related health risks, providing coverage at least equivalent to that enjoyed by workers in other sectors.

2. Such schemes may either be part of national scheme or take any other appropriate form consistent with national law and practice.

LOPPUMÄÄRÄYKSET

22 artikla

Tämän yleissopimuksen virallisista ratifioinneista on rekisteröintiä varten lähetettävä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

FINAL PROVISIONS

Article 22

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

23 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Se tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta 12 kuu-

Article 23

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the

kauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

date on which its ratification has been registered.

24 artikla

Article 24

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi irtisanoa sen kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona yleissopimus on alunperin tullut voimaan, lähettämällä ilmoituksen irtisanomisesta Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröintiä varten. Kyseinen irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua rekisteröimispäivämäärästä.

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Kukin tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä kappaleessa mainitun kymmenen vuoden määräajan päättymisestä käytä tämän artiklan mukaista irtisanomisoikeuttaan, on sidottu noudattamaan yleissopimusta seuraavan kymmenvuotiskauden ajan ja saa sen jälkeen irtisanoa tämän yleissopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrätyn ehdon.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

25 artikla

Article 25

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjestön kaikille jäsenvaltioille tieto kaikista jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ja rekisteröidyistä ratifioinneista ja irtisanomisista.

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and acts of denunciation communicated by the Members of the Organization.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen ratifioinnin rekisteröinnistä pääjohtajan on kiinnitettävä järjestön jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaantulopäivämäärään.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

26 artikla

Article 26

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot kaikista edellisten artiklojen mukaisesti rekisteröimistään ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

27 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, esiteltävä yleiskonferenssille tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko tarpeen ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys yleissopimuksen uudistamisesta kokonaan tai osittain.

28 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain korvaa tämän yleissopimuksen, eikä uusi yleissopimus toisin määrää, niin

a) jäsenvaltion ratifioidessa uuden korvaavan yleissopimuksen aiheutuu tästä välittömästi ipso jure tämän yleissopimuksen irtisanoutuminen yllä olevan 24 artiklan määräyksistä huolimatta, jos ja kun uusi korvaava yleissopimus on tullut voimaan,

b) uuden korvaavan yleissopimuksen tultua voimaan eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä yleissopimusta.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin voimaan nykyisen muotoisena ja sisältöisenä niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat ratifioineet sen mutta eivät korvaavaa yleissopimusta.

29 artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

Article 27

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 28

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides-

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 24 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 29

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

(Käännös)

SUOSITUS NRO 192**JOKA KOSKEE MAATALOUSALAN
TYÖTURVALLISUUTTA JA
-TERVEYTTÄ**

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 89. istuntonsa 5 kesäkuuta 2001,

päättää hyväksyä eräitä maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevia ehdotuksia, mikä on istunnon esityslistalla neljäntenä asiakohtana,

päättää, että nämä ehdotukset tulee laatia maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevaa yleissopimusta, 2001 (jäljempänä ”yleissopimus”), täydentävän suosituksen muotoon, sekä

hyväksyy tänä kahdentenakymmenentenäensimmäisenä päivänä kesäkuuta vuonna kaksituhattayksi seuraavan suosituksen, josta voidaan käyttää nimitystä Maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskeva suositus, 2001.

I. YLEISET MÄÄRÄYKSET

1. Yleissopimuksen 5 artiklan täytäntöön panemiseksi maatalouden ammattientarkastusta koskevien toimenpiteiden toteuttamisessa tulisi ottaa huomioon maatalouden ammattientarkastusta koskevassa yleissopimuksessa ja suosituksessa, 1969, ilmaistut periaatteet.

2. Monikansallisten yritysten tulisi tarjota riittävä turvallisuuden ja terveyden suoja maataloustyöntekijöilleen kaikilla työpaikoil-

RECOMMENDATION NO 192**CONCERNING SAFETY AND HEALTH
IN AGRICULTURE**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 89th Session on 5 June 2001, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to safety and health in agriculture, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Safety and Health in Agriculture Convention, 2001 (hereinafter referred to as ”the Convention”);

adopts this twenty-first day of June of the year two thousand and one the following Recommendation, which may be cited as the Safety and Health in Agriculture Recommendation, 2001:

I. GENERAL PROVISIONS

1. In order to give effect to Article 5 of the Convention, the measures concerning labour inspection in agriculture should be taken in the light of the principles embodied in the Labour Inspection (Agriculture) Convention and Recommendation, 1969.

2. Multinational enterprises should provide adequate safety and health protection for their workers in agriculture in all their establish-

laan, ilman syrjintää ja riippumatta paikasta tai maasta, jossa ne sijaitsevat, kansallisen lainsäädännön ja käytännön sekä monikan-sallisia yrityksiä ja sosiaalipolitiikkaa koske-van kolmikantaisen periaatejulistuksen mu-kaisesti.

II. TYÖTURVALLISUUDEN JA -TERVEYDEN VALVONTA

3. (1) Yleissopimuksen 4 artiklassa mai-nitun kansallisen toimintaohjelman toimeen-panosta vastaavan toimivaltaisen viranomai-sen tulisi, asianmukaisia edustavia työnanta-ja- ja työntekijäjärjestöjä kuultuaan:

a) tunnistaa pääasiallisimmat ongelmat, määritellä toimenpiteiden tärkeysjärjestys, kehittää tehokkaita keinoja niiden ratkaise-miseksi ja arvioida tulokset määräajoin,

b) määrätä toimenpiteistä, joilla maatalo-ustyöhön liittyviä ammatillisia riskejä voi-daan ennalta ehkäistä ja valvoa, jolloin tulee:

(i) ottaa huomioon työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan tiedon ja teknologian kehitys sekä asiaankuuluvat normit, ohjeet ja ohjeistot, joita tunnustetut kansalliset tai kansainväliset järjestöt ovat hyväksyneet,

(ii) ottaa huomioon ympäristönsuojelulliset näkökohdat maataloudessa,

(iii) eritellä toimenpiteet, joihin tulee ryh-tyä maataloustyöntekijöiden työperäisten en-deemisten tautien riskin ennaltaehkäisemisek-si tai hallitsemiseksi, ja

(iv) erityisesti huomioida, ettei yhdenkään yksittäisen työntekijän tulisi suorittaa vaaral-lista työtä eristetyllä tai suljetulla alueella ilman riittävää mahdollisuutta yhteydenpi-toon ja avun saantiin, ja

c) valmistella ohjeet työnantajia ja työnte-kijöitä varten.

(2) Yleissopimuksen 4 artiklan täytäntöön panemiseksi toimivaltaisen viranomaisen tu-lisi:

a) antaa määräyksiä maataloustyöntekijöil-le soveltuvien työterveyspalvelujen asteittai-sesta laajentamisesta,

b) luoda menettelytavat, joiden avulla maatalouden työtapaturmat ja työperäiset tau-

ments, without discrimination and regardless of the place or country in which they are situated, in accordance with national law and practice and the Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterpri-ses and Social Policy.

II. OCCUPATIONAL SAFETY AND HEALTH SURVEILLANCE

3. (1) The competent authority designated to implement the national policy referred to in Article 4 of the Convention should, after consulting the representative organizations of employers and workers concerned:

a) identify major problems, establish prio-rities for action, develop effective methods for dealing with them and periodically evalu-ate the results;

b) prescribe measures for the prevention and control of occupational hazards in agri-culture:

(i) taking into consideration technological progress and knowledge in the field of safety and health, as well as relevant standards, guidelines and codes of practice adopted by recognized national or international organiza-tions;

(ii) taking into account the need to protect the general environment from the impact of agricultural activities;

(iii) specifying the steps to be taken in order to prevent or control the risk of work-related endemic diseases for workers in agriculture; and

(iv) specifying that no single worker should carry out hazardous work in an isolated or confined area, without an adequate possibility of communication and means of assistance; and

c) prepare guidelines for employers and workers.

(2) To give effect to Article 4 of the Convention, the competent authority should:

a) adopt provision for the progressive extension of appropriate occupational health services for workers in agriculture;

b) establish procedures for the recording and notification of occupational accidents and

dit rekisteröidään ja raportoidaan erityisesti tilastointia silmälläpitäen sekä toimeenpannaan kansallinen toimintaohjelma ja kehitetään yritystasolla noudatettavia ennalta ehkäiseviä ohjelmia, ja

c) edistää työnantajien ja työntekijöiden tarpeita vastaavilla koulutusohjelmilla ja -aineistoilla maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä.

4. (1) Yleissopimuksen 7 artiklan täytäntöön panemiseksi toimivaltaisen viranomaisen tulisi perustaa kansallinen työturvallisuuden ja -terveyden valvontajärjestelmä, johon tulisi kuulua sekä työntekijöiden terveyden että työympäristön valvonta.

(2) Tämän järjestelmän tulisi sisältää asianmukainen riskiarviointi ja tarpeen mukaan ennaltaehkäisyyn ja valvontaan liittyviä toimenpiteitä, jotka koskevat muun muassa:

- a) vaarallisia kemikaaleja,
- b) myrkyllisiä, tartunnan aiheuttavia tai herkistäviä biologisia tekijöitä ja jätteitä,
- c) ärsytystä aiheuttavia tai myrkyllisiä höyryjä,
- d) vaarallisia pölyjä,
- e) syöpää aiheuttavia aineita tai tekijöitä,
- f) melua ja värinää,
- g) äärimmäisiä lämpötiloja,
- h) auringon ultraviolettisäteilyä,
- i) tarttuvuutta eläintautia,
- j) kontaktia villien tai myrkyllisten eläinten kanssa,
- k) koneiden ja välineiden käyttöä, johon luetaan henkilökohtaisten suojavarusteiden käyttö,
- l) ihmisvoimin tehtävää taakkojen käsittelyä tai kuljetusta,
- m) ankaria tai pitkäaikaisia ruumiillisia ja henkisiä ponnistuksia, työperäistä stressiä ja vääriä työasentoja, ja
- n) uusien teknologioiden aiheuttamia riskejä.

(3) Tarvittaessa tulee ryhtyä toimenpiteisiin, joiden avulla valvotaan nuorten työntekijöiden, raskaana olevien ja imettävien naisten sekä ikääntyneiden työntekijöiden terveyttä.

diseases in agriculture, in particular for the compilation of statistics, the implementation of the national policy and the development of preventive programmes at the level of the undertaking; and

c) promote safety and health in agriculture by means of educational programmes and material to meet the needs of agricultural employers and workers.

4. (1) To give effect to Article 7 of the Convention, the competent authority should establish a national system for occupational safety and health surveillance which should include both workers' health and surveillance and the surveillance of the working environment.

(2) This system should include the necessary risk assessment and, where appropriate, preventive and control measures with respect to inter alia:

- a) hazardous chemicals;
- b) toxic, infectious or allergenic biological agents and waste;
- c) irritant or toxic vapours;
- d) hazardous dusts;
- e) carcinogenic substances or agents;
- f) noise and vibration;
- g) extreme temperatures;
- h) solar ultraviolet radiations;
- i) transmissible animal diseases;
- j) contact with wild or poisonous animals;
- k) the use of machinery and equipment, including personal protective equipment;
- l) the manual handling or transport of loads;
- m) intense or sustained physical and mental efforts, work-related stress and inadequate working postures; and
- n) risks from new technologies.

(3) Health surveillance measures for young workers and pregnant and nursing women and aged workers should be taken, where appropriate.

III. ENNALTAEHKÄISEVÄT JA SUOJAAVAT TOIMET

Riskiäarviointi ja -hallinta

5. Yleissopimuksen 7 artiklan täytäntöön panemiseksi yritystason turvallisuus- ja terveystoimenpidekokonaisuuteen tulisi kuulua:

a) työturvallisuus- ja -terveyspalvelut,
b) riskiäarviointi- ja -hallintatoimet seuraavassa tärkeysjärjestyksessä:

(i) riskitekijöiden poistaminen,
(ii) riskiä aiheuttavan tekijän valvonta,
(iii) riskitekijöiden minimoiminen työjärjestelyjen turvallisuutta koskevalla suunnittelulla, turvallisia työtapoja sekä teknisiä ja organisatorisia toimenpiteitä koskevien toimenpiteiden käyttöön ottamisella sekä koulutuksen järjestämisellä, ja

(iv) työntekijän käyttöön tarkoitettujen maksuttomien henkilökohtaisten suojavarusteiden ja -vaatteiden siinä tapauksessa, että riski kuitenkin on olemassa,

c) onnettomuus- ja hätätapauksia koskevat järjestelyt, joihin sisältyy ensiapu ja mahdollisuus asianmukaiseen kuljetukseen terveydenhuoltolaitokseen,

d) tapaturmien ja tautien rekisteröintiä ja raportoimista koskeva menettely,

e) tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, joiden avulla suojataan maataloustyömaalla olevia henkilöitä, sen läheisyydessä asuvaa väestöä ja sen ympäristöä maatalouden harjoittamisesta mahdollisesti aiheutuvilta riskeiltä, jotka aiheutuvat sellaisista seikoista kuin maatalouskemikaalijätteistä, karjanhoidon jätteistä, maaperän ja veden saastumisesta, maaperän liikaviljelystä ja topografisista muutoksista, ja

f) toimenpiteet, joilla varmistetaan, että käytettävä teknologia sovitetaan ilmastoon, työorganisaatioon ja työkäytäntöihin.

Koneiden käyttöturvallisuus ja ergonomia

6. Yleissopimuksen 9 artiklan täytäntöön panemiseksi tulisi ryhtyä toimenpiteisiin, joilla varmistetaan, että teknologia, koneet ja välineet, joihin luetaan henkilökohtaiset suojavarusteet, valitaan tai mukautetaan tarkoi-

III. PREVENTIVE AND PROTECTIVE MEASURES

Risk assessment and management

5. To give effect to Article 7 of the Convention, a set of measures on safety and health at the level of the undertaking should include:

a) occupational safety and health services;
b) risk assessment and management measures in the following order of priority:

(i) elimination of the risk;
(ii) control of the risk at the source;
(iii) minimization of the risk by such means as the design of safe work systems, the introduction of technical and organizational measures and safe practices, and training; and

(iv) in so far as the risk remains, provision and use of personal protective equipment and clothing, at no cost to the worker;

c) measures to deal with accidents and emergencies including first aid and access to appropriate transportation to medical facilities;

d) procedures for the recording and notification of accidents and diseases;

e) appropriate measures to protect persons present at an agricultural site, the population in the vicinity of it and the surrounding general environment, from risks which may arise from the agricultural activity concerned, such as those due to agrochemical waste, livestock waste, soil and water contamination, soil depletion and topographic changes; and

f) measures to ensure that the technology used is adapted to climate, work organization and working practices.

Machinery safety and ergonomics

6. To give effect to Article 9 of the Convention, measures should be taken to ensure the appropriate selection or adaption of technology, machinery and equipment, including personal protective equipment, taking

tukseen soveltuviksi sekä että huomioon otetaan käyttäjämaitten paikalliset olosuhteet ja erityisesti ergonomiset seuraamukset sekä ilmastoon vaikutus.

Kemikaalien asianmukainen käsittely

7. (1) Ryhdyttyäessä toimenpiteisiin, joilla määrätään maatalouskemikaalien asianmukaisesta käsittelystä, huomioon tulisi ottaa työturvallisuutta kemikaaleja käytettäessä koskevan yleissopimuksen ja suosituksen, 1990, periaatteet sekä muut asiaankuuluvat kansainväliset tekniset normit.

(2) Erityisesti yritystasolla toteutettaviin ennaltaehkäiseviin ja suojaaviin toimenpiteisiin tulisi kuulua:

a) työntekijöille tarkoitetut riittävät maksuttomat henkilökohtaiset suojavarusteet ja -vaatteet sekä kemikaalien käyttäjille tilat peseytymistä ja henkilökohtaisten suojavarusteiden ja kemikaalien käyttövälineiden kunnossapitoa ja puhdistusta varten,

b) kemikaalien ruiskutusalueilla ruiskutusta edeltäviin tai sen jälkeen tehtäviin varotoimenpiteisiin tulee kuulua elintarvikkeiden sekä juoma-, pesu- ja kasteluvesivarojen saastumisen ennaltaehkäiseminen,

c) vaarallisten, tarpeettomaksi käyneiden kemikaalien ja tyhjennettyjen, vielä mahdollisesti vaarallisten kemikaalien jäämiä sisältävien säiliöiden käsittely ja hävittäminen siten, että turvallisuudelle ja terveydelle sekä ympäristölle aiheutuva riski poistetaan tai minimoidaan kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti, ja

d) maataloudessa käytettävien torjunta-aineiden käyttöä koskeva kirjanpito,

e) maataloustyöntekijöiden jatkuva kouluttaminen, johon tarvittaessa kuuluu koulutus käytännöistä ja menettelytavoista, joita on noudatettava, tai vaaroista ja varotoimista, joita on noudatettava, kun työhön kuuluu kemikaalien käyttöä.

Eläinten käsittely ja biologisilta riskeiltä suojaautuminen

8. Yleissopimuksen 14 artiklan täytäntöön panemiseksi tartunta-, allergia- tai myrkytys-

into account local conditions in user countries and, in particular, ergonomic implications and the effect of climate.

Sound management of chemicals

7. (1) The measures prescribed concerning the sound management of chemicals in agriculture should be taken in the light of the principles of the Chemicals Convention and Recommendation, 1990, and other relevant international technical standards.

(2) In particular, preventive and protective measures to be taken at the level of the undertaking should include:

a) adequate personal protective equipment and clothing, and washing facilities for those using chemicals and for the maintenance and cleaning of personal protective and application equipment, at no cost to the worker;

b) spraying and post-spraying precautions in areas treated with chemicals including measures to prevent pollution of food, drinking, washing and irrigation water sources;

c) handling or disposal of hazardous chemicals which are no longer required, and containers which have been emptied but which may contain residues of hazardous chemicals, in a manner which eliminates or minimizes the risk to safety and health and to the environment, in accordance with national law and practice; and

d) keeping a register of the application of agricultural pesticides.

e) training of agricultural workers on a continuing basis to include, as appropriate, training in the practices and procedures or about hazards and on the precautions to be followed in connection with the use of chemicals at work.

Animal handling and protection against biological risks

8. For the purpose of implementing Article 14 of the Convention, the measures for the

riskejä aiheuttavien biologisten tekijöiden käsittelyä ja eläinten käsittelyä koskevien toimenpiteiden tulisi kuulua:

a) 5 kappaleen mukainen riskinarviointi, jonka tarkoituksena on biologisten riskien poistaminen, ennaltaehkäiseminen tai vähentäminen,

b) eläinten tarkastus ja testaus eläinlääketieteellisten normien sekä kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti sellaisten tautien varalta, jotka voivat siirtyä ihmisiin,

c) eläinten käsittelyä varten tarvittavat suojatoimenpiteet ja tarvittaessa suojavarusteiden ja -vaatteiden järjestäminen,

d) biologisten tekijöiden käsittelyä varten tarvittavat suojatoimenpiteet ja suojavarusteiden ja -vaatteiden järjestäminen, jos se on tarpeellista,

e) eläimiä käsittelevien työntekijöiden rokkottaminen tarvittaessa,

f) desinfiointiaineiden ja peseytymistilojen järjestäminen sekä henkilökohtaisten suojavarusteiden ja -vaatteiden kunnossapito ja puhdistus,

g) ensiavun, vasta-aineiden tai muiden hätätilaan liittyvien toimenpiteiden järjestäminen silloin kun ollaan tekemisissä myrkyllisten eläinten, hyönteisten tai kasvien kanssa,

h) turvatoimenpiteet lannan ja jätteen käsittelyä, keräämistä, varastointia ja hävittämistä varten,

i) turvatoimenpiteet tartunnan saaneiden eläinten ruhojen käsittelyä ja hävittämistä varten, näihin luetaan saastuneiden tilojen puhdistus ja desinfiointi, ja

j) turvallisuutta koskeva tiedottaminen, johon luetaan varoitusmerkit ja eläimiä käsittelevien työntekijöiden kouluttaminen..

Maatalouslaitteistot

9. Yleissopimuksen 15 artiklan täytäntöön panemiseksi maatalouslaitteistoja koskevissa turvallisuuteen ja terveyteen liittyvissä määräyksissä tulisi määritellä tekniset normit, jotka koskevat rakennuksia, rakenteita, suojakaiteita, aitoja ja suljettuja tiloja.

Hyvinvointi- ja majoituspalvelut

10. Yleissopimuksen 19 artiklan täytäntöön

handling of biological agents giving rise to risks of infection, allergy or poisoning, and for the handling of animals should comprise the following:

a) risk assessment measures in accordance with Paragraph 5, in order to eliminate, prevent or reduce biological risks;

b) control and testing of animals, in accordance with veterinary standards and national law and practice, for diseases transmissible to humans;

c) protective measures for the handling of animals and, where appropriate, provision of protective equipment and clothing;

d) protective measures for the handling of biological agents and, if necessary, provision of protective equipment and clothing;

e) immunization of workers handling animals, as appropriate;

f) provision of disinfectants and washing facilities, and the maintenance and cleaning of personal protective equipment and clothing;

g) provision of first aid, antidotes or other emergency procedures in case of contact with poisonous animals, insects or plants;

h) safety measures for the handling, collection, storage and disposal of manure and waste;

i) safety measures for the handling and disposal of carcasses of infected animals, including the cleaning and disinfection of contaminated premises; and

j) safety information including warning signs and training for those workers handling animals.

Agricultural installations

9. To give effect to Article 15 of the Convention, the safety and health requirements concerning agricultural installations should specify technical standards for building, structures, guardrails, fences and confined spaces.

Welfare and accommodation facilities

10. To give effect to Article 19 of the

panemiseksi työnantajien tulisi huolehtia siitä, että maataloustyöntekijöille kansallisen lainsäädännön ja käytännön sekä tarpeen mukaisesti järjestetään:

- a) riittävä määrä turvallista juomavettä,
- b) suojavaatteiden säilytys- ja pesutilat ja -laitteet,
- c) tilat ateriointia varten sekä, mikäli mahdollista, työpaikalla tapahtuvaa lasten imettämistä varten,
- d) mies- ja naistytönteikijöille erilliset saniteetti- ja peseytymistila tai mahdollisuus käyttää tilaa erikseen, ja
- e) työhön liittyvät kuljetukset.

Convention, employers should provide, as appropriate and in accordance with national law and practice, to workers in agriculture:

- a) an adequate supply of safe drinking water;
- b) facilities for the storage and wearing of protective clothing;
- c) facilities for eating meals, and for nursing children in the workplace where practicable;
- d) separate sanitary and washing facilities, or separate use thereof, for men and women workers; and
- e) work-related transportation.

IV. MUUT MÄÄRÄYKSET

Naistytönteikijät

11. Yleissopimuksen 18 artiklan täytäntöön panemiseksi tulisi ryhtyä toimenpiteisiin, joilla varmistetaan se, että kaikki raskaana olevien ja imettävien naisten turvallisuuteen ja terveyteen sekä naisten lisääntymisterveyteen liittyvät työpaikan riskit arvioidaan.

IV. OTHER PROVISIONS

Women workers

11. In order to give effect to Article 18 of the Convention, measures should be taken to ensure assessments of any workplace risks related to the safety and health of pregnant or nursing women, and women's reproductive health.

Itsenäiset maatalousyrittäjät

12. (1) Jäsenvaltioiden tulisi laatia suunnitelmia yleissopimuksen antaman suojan asteittaiseksi laajentamiseksi koskemaan tarvittaessa itsenäisiä maatalousyrittäjiä, tällöin on otettava huomioon itsenäisiä maatalousyrittäjiä edustavien järjestöjen näkemykset.

(2) Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kansallisessa lainsäädännössä ja määräyksissä tulisi määritellä itsenäisten maatalousyrittäjien oikeudet ja velvollisuudet, jotka koskevat turvallisuutta ja terveyttä maataloudessa.

(3) Kansallisten olosuhteiden ja käytännön mukaan itsenäisten maatalousyrittäjiä edustavien järjestöjen näkemykset tulisi ottaa asianmukaisella tavalla huomioon yleissopimuksen 4 artiklassa mainitun kansallisen toimintaohjelman laatimisessa, toimeenpanossa ja määräaikaaisessa tarkastelussa.

13. (1) Toimivaltaisen viranomaisen tulisi ryhtyä kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisiin toimenpiteisiin joilla varmistetaan se, että yleissopimuksen turvallisuus-

Self-employed farmers

12. (1) Taking into consideration views of representative organizations of self-employed farmers, Members should make plans to extend progressively to self-employed farmers the protection afforded by the Convention, as appropriate.

(2) To this end, national laws and regulations should specify the rights and duties of self-employed farmers with respect to safety and health in agriculture.

(3) In the light of national conditions and practice, the views of representative organizations of self-employed farmers should be taken into consideration, as appropriate, in the formulation, implementation and periodic review of the national policy referred to in Article 4 of the Convention.

13. (1) In accordance with national law and practice, measures should be taken by the competent authority to ensure that self-employed farmers enjoy safety and health

ja terveyssuoja ulotetaan itsenäisiin maatalousyrittäjiin.

(2) Näihin toimenpiteisiin tulisi kuulua:

a) määräykset, joilla asteittain laajennetaan itsenäisille maatalousyrittäjille tarkoitettuja työterveyspalveluita,

b) työtapaturmia ja työperäisiä sairauksia koskevan rekisteröimis- ja raportointimenettelyn edelleen kehittäminen niin, että sen piiriin voidaan lukea myös itsenäiset maatalousyrittäjät, ja

c) itsenäisiä maatalousyrittäjiä varten tarkoitettujen menettelyohjeiden, koulutusohjelmien ja -aineistojen sekä soveltuvan neuvonnan ja koulutuksen kehittäminen, joka koskee muun muassa:

(i) itsenäisten maatalousyrittäjien sekä heidän kanssaan työskentelevien henkilöiden turvallisuuden ja terveyden suhdetta työhön liittyviin vaaroihin mukaan lukien tuki- ja liikuntaelinsairauksien riskiä, kemikaalien ja biologisten aineiden valintaa ja käyttöä, turvallisten työjärjestelyjen suunnittelua sekä henkilökohtaisten suojavarusteiden, koneiden, työkalujen ja laitteiden valintaa, käyttämistä ja kunnossapitoa, ja

(ii) lasten vaaralliseen toimintaan osallistumisen ehkäiseminen.

14. Siinä tapauksessa, että kansallista tai vapaaehtoista vakuutusjärjestelmää ei taloudellisista, sosiaalisista ja hallinnollisista edellytyksistä johtuen ole mahdollista ulottaa kattamaan itsenäisiä maatalousyrittäjiä ja heidän perheitään, jäsenvaltioiden tulisi ryhtyä toimenpiteisiin edellä mainittujen järjestelmien kattavuuden asteittaiseksi laajentamiseksi yleissopimuksen 21 artiklan edellyttämälle tasolle. Tämä voitaisiin saavuttaa:

a) erityisiä vakuutusjärjestelmiä tai -rahas-toja kehittämällä, tai

b) olemassa olevia sosiaaliturvajärjestelmiä mukauttamalla.

15. Itsenäisiä maatalousyrittäjiä koskevia yllä mainittuja toimenpiteitä täytäntöön pantaessa huomioon tulisi ottaa erityistilanne, joka koskee:

a) pieniä tiloja viljeleviä vuokraviljelijöitä ja niitä viljelijöitä, jotka maksavat vuokransa maataloustuotteillaan,

b) itsenäisiä pienviljelijöitä,

c) maatalouden yhteisyrityksiin osallistuvia

protection afforded by the Convention.

(2) These measures should include:

a) provisions for the progressive extension of appropriate occupational health services for self-employed farmers;

b) progressive development of procedures for including self-employed farmers in the recording and notification of occupational accidents and diseases; and

c) development of guidelines, educational programmes and materials and appropriate advice and training for self-employed farmers covering, inter alia:

(i) their safety and health and the safety and health of those working with them concerning work-related hazards, including the risk of musculoskeletal disorders, the selection and use of chemicals and of biological agents, the design of safe work system and the selection, use and maintenance of personal protective equipment, machinery, tools and appliances; and

(ii) the prevention of children from engaging in hazardous activities.

14. Where economic, social and administrative conditions do not permit the inclusion of self-employed farmers and their families in a national or voluntary insurance scheme, measures should be taken by Members for their progressive coverage to the level provided for in Article 21 of the Convention. This could be achieved by means of:

a) developing special insurance schemes or funds; or

b) adapting existing social security schemes.

15. In giving effect to the above measures concerning self-employed farmers, account should be taken of the special situation of:

a) small tenants and sharecroppers;

b) small owner-operators;

c) persons participating in agricultural

henkilöitä, kuten maatalousosuuskuntien jäseniä,

d) perheenjäseniä, jotka on määritelty kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti,

e) kotitarveviljelijöitä, ja

f) muita maatalouden itsenäisiä ammattiharjoittajia kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti.

collective enterprises, such as members of farmers' co-operatives;

d) members of the family as defined in accordance with national law and practice;

e) subsistence farmers; and

f) other self-employed workers in agriculture, according to national law and practice.

N:o 21—26, 4 ¹/₂ arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2003

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1457-0661